

Sygn. akt V KO 104/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie zażalenia **W. M.**
na postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w P.
z dnia 14 marca 2017 r., w sprawie Ds. [...]
o odmowie wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2017 r.
wniosku Sądu Rejonowego w P.
o przekazanie sprawy
do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę o sygn. akt III Kp [...] przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G. .

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy w P. wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy toczącej się wskutek zaskarżenia postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 14 marca 2017 r., w sprawie Ds. [...] o odmowie wszczęcia śledztwa. Zawiadomienie w tej sprawie złożył W. M. i dotyczyło ono przestępstw, jakich dopuścić się mieli m.in. sędziowie Sądzie Rejonowego w P. oraz Sądu Okręgowego w P.. Nadto, sąd ten wskazał na treść złożonego przez skarżącego wniosku o rejestrowanie przebiegu posiedzenia, w szczególności podkreślając przedstawioną przez skarżącego motywację.

Zdaniem właściwego sądu, okoliczności przytoczone uprzednio uzasadniają konieczność przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie, choć nie można pominąć krytycznych uwag pod adresem występującego z wnioskiem sądu. Mankamenty formalne jakimi obarczone jest wydane postanowienie (błędy ortograficzne i stylistyczne), choć nie wpływają na merytoryczną ocenę zasadności samego wniosku, rzutują negatywnie na staranność jaka jest wymagana przy przedstawieniu akt sprawy Sądowi Najwyższemu. Odnosząc się zaś do meritum wniosku, trzeba podkreślić, że przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k. winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują okoliczności, które mogą negatywnie wpływać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, na dobru wymiaru sprawiedliwości. Chodzi tu zwłaszcza o tego rodzaju sytuacje, których ocena może stwarzać w opinii społecznej przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008/1/2280).

Na wystąpienie takich właśnie okoliczności zwrócił uwagę występujący z wnioskiem sąd. Przedmiotem niniejszego postępowania jest zażalenie złożone przez W. M. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków m.in. przez sędziów pełniących swe funkcje w sądzie właściwym, czy też sądzie bezpośrednio nadrzędnym. Jest rzeczą oczywistą, że w takim układzie faktycznym, pozostawienie sprawy do rozpoznania sądowi występującemu z wnioskiem mogłoby tworzyć przekonanie o możliwym braku bezstronności prowadzonego postępowania odwoławczego i to niezależnie od jego wyniku. Niewątpliwie, sytuacja, gdy wydane orzeczenie może być kontestowane nie ze względu na treść rozstrzygnięcia, ale z uwagi na układ procesowy, w którym właściwy sąd oceniałby zasadność odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie domniemywanych przestępstw, zarzucanych przez W. M., sędziom właściwego sądu oraz sądu przełożonego instancyjnie, mogłoby takie przekonanie – o braku bezstronności – uzasadniać, także w odbiorze obiektywnego, postronnego obserwatora tego postępowania.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w G..

I.n